

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿1﴾

که ک و پیروزه، نهو زاتهی که هه موو بونه رو جیهانی
به سته نه زاته سه لاتی به سهر هه موو شتی کدا ههیه.

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿2﴾

ههر نهو خوی مردن و ژیا نی به دی هیناوه، تا تا قیتان بکاته ، کیتان
کرده ی چاکترو پهسه ، ههر نهویش زاتیکی بالادهسته (بهسه
پر اندا) لیخو شبووه (له نیمانداران).

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿3﴾

هه ها نهو زاته سمانه کانی کردووه به بهوت چین، له
به دیهینر او هکانی نهو خوای میهره بانه دا هیچ ناریکی و ناتهواییه ک به دی
ناکهیت، ههر چاو بگیره و سه بزانه هیچ کهم و کور بییه ک به دی
کهیت؟!

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿4﴾

پاشان ههر سه و چاو بگیره و وردبه و کوئل مه ، سه
ملکه بیت، چونکه زگای بینایی هیچ ناریکییه ک نادوزیته ، له به
نه (پر ده بیت له نه سرین، له خوشه ویستی و ده سه لاتی نهو زاته
که یه).

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

بیگومان نئمه دنیا مان کردووه به (به هوئی نه کانه که به
شهوگارد ا بهدی دهکرین) به هستیرانه شهیتانه کان راو دهکهن، له
قیامه تیشدا سزاو نهشکه نجهی دوز هخمان بو ناماده کردوو.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿6﴾

هه ها بو نهوانهش که ریان به په ردگاریان نیه، سزاو نازاری
دوزه یه، که نووس و سهر نهجامیکی زور ناسورو
خوشه...

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿7﴾

هه رکاتیک که فری دهرینه ناوی دهنگیکی ناسازو ناخوش ده بیستن له
کاتیکدا که کولیت...

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿8﴾

لهداخی خوانه ناسان خهریکه پارچه پارچه ببیت و لیک ببیته ، هه
ستهو تاقمیک که فری دهریته ناوی پاسهوانی دوزه خ لییان ده :
باشه، که وانه نهکرا بوتان (تا لهم سهر نهجامه) ناگادارتان بکات؟! :

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِن أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

(له لامدا به که ساسیه) لئین: با، بهلی، له استیدا بیدار که
هات، به لام نئمه برومان پی نهکردو به درومان خسته ( )
: خوا کهسی رهوانه نهکردووه له گومرایی و
سهر لیشیواوییه کی قوول و بی بندا گیرتان خوار دووه!!

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿10﴾

(ئینجا به حه ته) : ئهگەر ئیمه گویمان بگرتایه و بیرو
هوشمان بهکار بینایه نه بووینه نیشتهجیی دۆزه ...

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿11﴾

(بهناچاری و خهجالهتبییه) دان به گوناهاو تاوانی خویاندا ده
ئیتتر نیشتهجیکانی دۆزه خ له .

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿12﴾

لهولاشه ئهوانهی که له په ردگاریان دهترسن له کاتیکیدا ئهو زاته
پهنهان و نادیاره لییان، لیخوشبوون و رزق و رۆزی فراوان و بی
سنور بویان ئامادهیه...

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿13﴾

(چوونیهکه بۆتان) چ به نهینی قسه بکهن یا بهناشکرا، ئهو زاته به
هموو ئهو خهته و خهیاڵانهی که دین به کرۆکی سینهکاندا زاناو
ئاگایه.

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿14﴾

مهگەر خوا نازانیی کئی دروستکردوو و چۆنی دروستکردوو، له
کاتیکیدا که ئهو زاته وردکار و بهسۆزو ئاگایه.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

﴿15﴾

ههه ئهو زاته وی بۆ زهلیل و ملکه چ کردوون (هههچیتان بویت
لهسههه دروستدهکهه، چۆنتان بویت بهکاری دینن)، بههههه به هه

گۆشه و كهناريدا، لهو رزق و رۆزيبهش بخۆن كه پيشكهشتانى دهكات،
دلنپاش بن كه سه رئه نجام گه رانه تان بو لای ئه و زاتهيه.

أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿16﴾

ئایا لهو كه سه ی كه له ئاسماندايه ئه مین كه به ناخی زه ویدا ناتانباته
! یاخود زهوی نهیه ته له و جولهیهك كه هه
(شارستانیه تیتان) ویران بكات؟! (بههوی لادانتان له بهرنامه كهی) ...!

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿17﴾

یاخود ئه مین لهو كه سه ی كه له ئاسماندايه فهرمان بدات، بایه کی بههیز
هه لکاته سه رتان و بهر دبارانتان بكات؟! ئه و سا ئیتر دهزانن كه (بی دینی
و خوانه ناسیی) چ به لایه کتان به سه .

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿18﴾

بیگومان خه لکانی تر پینش ئه مانه ن، پیغه مبه رانی ئی مه یان
به در و خستوته ، ئاشکرایه چ به لایه کم به سه ره یان و چون ته میم کرد.

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿19﴾

ئایا بالنده یان نه بینیه به سه ریانه پۆل پۆل دهفرن و باله کانیان لیک
نن، ئه و بالنده ته نها خوی میهره بان رایگرتوون به ئاسمانه
به راستی ئه و زاته به هه موو شتیک بینایه و هیچی لی وون نابیت و
دی ریی (هه موو دروستکراوانی دهكات).

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُم مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿20﴾

ئایا ئەو کەسە کێیە کە خۆی بە سەربازو بەرگریکەر لە
 نوینیّت کە توانیّت بە بێ خوای میهرەبان سە
 پایەدارتان بکات؟! بەراستی کافران تەنها بە غەپرەبوون و دەنازن کە
 (هە سەلاتمان پێ بەخشیوون).

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿21﴾

یاخود ئەو زاتە ی رزق و رۆزیتان پێدەبەخشیت، ئەگەر لێتان بگریته
 چی دەکە ! (بەو تاقیکردنە یەش کافران هە) لە گومرایی و
 سەرلێشیواوی و دوورەپەریزی لە بەرنامە ی خوا رۆدە .

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿22﴾

ئایا ئەو کەسە ی مەوروو کە و بەو حالە چیت بەریگاوه
 چاکتر رێبازی هیدایەتی دۆزیووته ، یان ئەو کەسە ی کە بەسە
 شەقامیکی راست و رەواندا بە رێک و پێکی دەروات بەریوه !

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿23﴾

(ئە ی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پێیان) : ھەر خوا یە، کە ی
 دروستکردوو ە زگای بینین و بیستن و تیگەیشتنی پێ بەخشیون،
 کەچی کە شوکرانە .

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿24﴾

ھە ھا پێیان بلێ: ھەر ئەو خوا یە ی لە خاکی زەوی پێگەیانندوو ە
 گەرانە و کوکردنە شتان بو لای ئە .

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿25﴾

(ران) : باشە، کە ی ئەم بەلێنە دیته دی؟! (زیندووکردنە
 لێپرسینە) ئەگە راستدەکە !

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿26﴾

پښيان بلئ: كه زانياري نه كاته لاي خوايه، من تنها بيدار كه يهكي
ناشكرام.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿27﴾

كاتيك ديت له نزيكه نهو بهلينه خوايه، يهخهيان پښه،
چروچاوي نهوانه ي كه ريان نه ، تال و ترش و ناشرين ده
پښيان دهوتريت نا نهمه نهو بهلينه يه كه (رتان
پښي نه) .

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِیَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿28﴾

(هه ها) پښيان بلئ: باشه، نهگهر خوا، من و ههموو نهو كهسانه ي كه
شوښم كهوتون لهناو بهريت، يان به يي پياماندا ديت، نهوسا كي
ههيه ران له سزاي پر نيشي دوزه خ رزگار بكات؟! (نهگه
لهسر ياخييونيان به) .

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿29﴾

(هه ها) : نيمه خوي ميهربانمان ههيه ري پتهومان پښهتي
و پشت و پهنامان هه نه ، جا نيتر روژيك ديت كه به پروني بوتان
كهويت كي له گومرايي ناشكرادا گيري خواردوه (سهری
).

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿30﴾

پښيان بلئ: باشه نهگه كهتان روچوو، كي دهتواني ناوي
سازگارو پاكتان بو به ست بينيت؟! (جگه له خوي ميهره) .

